

Zakon o minimalnoj plaći

Članak 1. (NN [120/21](#))

Ovim se Zakonom propisuje način utvrđivanja iznosa minimalne plaće i rokovi njezina utvrđivanja, način određivanja minimalne plaće radnika i utvrđivanja minimalnih povećanja plaće po pojedinim zakonskim osnovama te provedba nadzora nad primjenom ovoga Zakona.

Članak 1.a (NN [152/24](#))

Ovim se Zakonom u hrvatsko zakonodavstvo preuzima Direktiva (EU) 2022/2041 Europskog parlamenta i Vijeća od 19. listopada 2022. o primjerenim minimalnim plaćama u Europskoj uniji (SL L 275/33, 25. 10. 2022.).

Članak 2.

Izrazi koji se koriste u ovom Zakonu, a imaju rodno značenje koriste se neutralno i odnose se jednako na muški i ženski rod.

Članak 3. (NN [120/21](#))

(1) Minimalna plaća u smislu ovoga Zakona je najniži mjesečni iznos brutoplaće koja se radniku isplaćuje za rad u punom radnom vremenu.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, minimalnom plaćom smatra se najmanji iznos mjesečne brutoplaće prema složenosti poslova za puno radno vrijeme ugovoren kolektivnim ugovorom čija je primjena proširena sukladno općem propisu o radu.

(3) Minimalna plaća mora biti ugovorena, utvrđena ili propisana u brutoiznosu.

(4) U iznos minimalne plaće ne ubrajaju se povećanja plaće s osnove prekovremenog rada, otežanih uvjeta rada, noćnog rada i rada nedjeljom, blagdanom ili nekim drugim danom za koji je zakonom određeno da se ne radi.

(5) Otežanim uvjetima rada iz stavka 4. ovoga članka smatraju se oni uvjeti koji su određeni zakonom, kolektivnim ugovorom, pravilnikom o radu, ugovorom o radu ili drugim propisom koji poslodavca obvezuje.

(6) Minimalna plaća radnika koji radi u nepunom radnom vremenu utvrđuje se i isplaćuje razmjerno ugovorenom radnom vremenu.

(7) Minimalna plaća radnika koji je sukladno ugovoru o radu proveo u radnom odnosu odnosno na radu u bilo kojem razdoblju ugovornog odnosa s poslodavcem manje od mjesec dana, utvrđuje se i isplaćuje razmjerno trajanju radnog odnosa odnosno vremena provedenog na radu u tom mjesecu, a u slučaju iz stavka 6. ovoga članka i razmjerno ugovorenom radnom vremenu.

(8) Nije dopušten sporazum poslodavca i radnika o odricanju od prava na isplatu minimalne plaće.

(9) U slučaju primjene pravnih pravila o zaštiti materijalnih prava iz radnih odnosa radnika u slučaju otvaranja stečajnog postupka nad poslodavcem i u slučaju blokade računa poslodavca zbog nemogućnosti prisilne naplate neisplaćene plaće odnosno naknade plaće, utvrđenih propisom o osiguranju radničkih tražbina, ne primjenjuje se stavak 2. ovoga članka.

Članak 3.a (NN [120/21](#))

(1) Za prekovremeni i noćni rad te za rad nedjeljom, blagdanom ili nekim drugim danom za koji je zakonom određeno da se ne radi, radnik ima pravo na povećanje plaće najmanje u visini utvrđenoj kolektivnim ugovorom čija je primjena proširena sukladno općem propisu o radu.

(2) Povećanja plaće iz stavka 1. ovoga članka pripadaju svim radnicima na koje je kolektivni ugovor proširen.

(3) Pravo na povećanja plaće utvrđena stavkom 1. ovoga članka radnik ostvaruje samo za sate rada odrađene u uvjetima iz stavka 1. ovoga članka.

(4) Povećanja plaće iz stavka 1. ovoga članka izračunavaju se za sate rada ostvarene u pojedinim uvjetima tako da se svaki dodatak obračunava na ugovorenu odnosno osnovnu plaću, iskazuje u apsolutnom iznosu te se tako utvrđeni dodaci zbrajaju i dodaju na ugovorenu odnosno osnovnu plaću.

(5) Iznimno od stavka 4. ovoga članka, ako je blagdan ili drugi dan za koji je zakonom određeno da se ne radi nedjelja, radnik ostvaruje pravo na povećanje plaće koje je povoljnije za radnika.

(6) Odredbe stavaka 3., 4. i 5. ovoga članka će se primijeniti ako kolektivnim ugovorom iz stavka 1. ovoga članka nije drukčije ugovoreno.

Članak 4. (NN [120/21](#))

(1) Pravo na minimalnu plaću, utvrđenu prema odredbama ovoga Zakona, imaju svi radnici koji su zaposleni u Republici Hrvatskoj, neovisno o sjedištu ili registraciji poslodavca.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, odredbe ovoga Zakona ne odnose se na radnika koji je jedini radnik kod poslodavca te istodobno član uprave, izvršni direktor, upravitelj zadruga, likvidator i sl. prema posebnim propisima.

Članak 5.

Visina minimalne plaće utvrđuje se jednom godišnje, najkasnije do 31. listopada tekuće godine za sljedeću kalendarsku godinu.

Članak 6. (N [152/24](#))

(1) Visinu minimalne plaće za svaku kalendarsku godinu uredbom utvrđuje Vlada Republike Hrvatske, na prijedlog ministra nadležnog za rad (u daljnjem tekstu: ministar).

(2) Minimalna plaća ne može se utvrditi u iznosu manjem od iznosa koji je bio utvrđen za prethodnu godinu.

(3) Ministar će, nakon konzultacija sa socijalnim partnerima i posvećujući posebnu pozornost djelatnostima s niskim plaćama i ugroženim skupinama zaposlenih, imajući u vidu povećanje udjela bruto minimalne plaće u prosječnoj brutoplaći u pravnim osobama od siječnja do srpnja tekuće godine, inflaciju odnosno promjene u kupovnoj moći minimalne plaće, kretanje plaća, kretanje nezaposlenosti i zaposlenosti, demografska kretanja, kretanje produktivnosti te ukupno stanje gospodarstva, predložiti Vladi Republike Hrvatske visinu minimalne plaće.

(4) Redovite godišnje konzultacije sa socijalnim partnerima iz stavka 3. ovoga članka u pravilu se održavaju u rujnu i listopadu.

[5. Uredba o visini minimalne plaće](#)

[6. Uredba o visini minimalne plaće za 2021. godinu](#)

[7. Uredba o visini minimalne plaće za 2022. godinu](#)

[8. Uredba o visini minimalne plaće za 2023. godinu](#)

[9. Uredba o visini minimalne plaće za 2024. godinu](#)

[10. Uredba o visini minimalne plaće za 2025. godinu](#)

Članak 7.

(1) Za praćenje i analizu kretanja minimalne plaće ministar će osnovati stručno povjerenstvo (u daljnjem tekstu: Povjerenstvo).

(2) Ministar odlukom propisuje sastav Povjerenstva iz stavka 1. ovoga Zakona, njegove zadaće, način rada i visinu naknade njegovim članovima.

Članak 7.a (NN [152/24](#))

Ministarstvo nadležno za rad svake će druge godine prije 1. listopada izvještajne godine dostaviti Europskoj komisiji dostupne statističke podatke odnosno informacije o stopi i razvoju obuhvata kolektivnog pregovaranja te razini zakonske minimalne plaće i udjelu radnika koji su njom obuhvaćeni.

Članak 8. (NN [152/24](#))

Brisan.

Članak 9. (NN [120/21](#))

(1) Nadzor nad primjenom ovoga Zakona obavljaju nadležni inspektori koji su prema posebnim propisima ovlaštene za nadzor u vezi s radom i zapošljavanjem, a nadzor zakonitosti, pravilnosti i pravodobnosti obračuna, prijava i uplata proračunskih prihoda službenici koji su prema posebnim propisima ovlaštene za obavljanje poslova poreznog nadzora.

(2) Nadležni inspektori i službenici iz stavka 1. ovoga članka dužni su surađivati kada obavljaju nadzor pravilnosti obračuna plaće radnika, posebno u smislu kontrole i izrade obračuna plaće na temelju dostavljenih podataka te provođenjem zajedničkih nadzora i slično.

Članak 10. (NN [120/21](#), [152/24](#))

(1) Novčanom kaznom od 7960,00 do 13.270,00 eura kaznit će se za prekršaj poslodavac pravna osoba:

- a) ako ne isplati minimalnu plaću na način propisan ovim Zakonom (članak 3. stavci 1., 2., 4., 5., 6. i 7.)
- b) ako minimalnu plaću ne ugovori ili ne utvrdi u brutoiznosu (članak 3. stavak 3.)
- c) ako s radnikom sklopi sporazum o odricanju od prava na isplatu minimalne plaće (članak 3. stavak 8.)
- d) ako ne isplati povećanje plaće najmanje u visini utvrđenoj kolektivnim ugovorom čija je primjena proširena sukladno općem propisu o radu (članak 3.a stavci 1., 2. i 3.)
- e) ako ne isplati minimalnu plaću u visini utvrđenoj uredbom Vlade Republike Hrvatske (članak 6. stavak 1.).

(2) Novčanom kaznom od 920,00 do 1320,00 eura za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi poslodavca te fizička osoba obrtnik i osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost kada je prekršaj počinila u vezi s obavljanjem svog obrta ili samostalne djelatnosti.

(3) Novčanom kaznom od 920,00 do 1320,00 eura za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se poslodavac fizička osoba.

Članak 11.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Odluku iz članka 7. ovoga Zakona ministar će donijeti u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 12.

Za radnike za koje je poslodavac do stupanja na snagu ovoga Zakona ostvarivao pravo na umanjenju osnovicu sukladno članku 2. stavku 4. Zakona o minimalnoj plaći (»Narodne novine«, br. 39/13. i 130/17.) mjesečna osnovica za obračun doprinosa na osnovicu prema plaći utvrđena prema propisima kojima su uređeni doprinosi za obvezna osiguranja umanjuje se za razdoblje od 1. siječnja 2019. do 31. prosinca 2019. za 50 % te za razdoblje od 1. siječnja 2020. do 31. prosinca 2020. za 25 %.

Članak 13.

Uredba o visini minimalne plaće za 2019. godinu, donesena na temelju Zakona o minimalnoj plaći (»Narodne novine«, br. 39/13. i 130/17.), a kojom se propisuje visina minimalne plaće za razdoblje od 1. siječnja 2019. do 31. prosinca 2019., ostaje na snazi.

Članak 14.

Ministarstvo rada i mirovinskoga sustava će u roku od dvije godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona provesti naknadnu procjenu učinaka ovoga Zakona.

Članak 15.

Danom stupanja na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o minimalnoj plaći (»Narodne novine«, br. 39/13. i 130/17.).

Članak 16.

Ovaj Zakon objavit će se u »Narodnim novinama«, a stupa na snagu 1. siječnja 2019.

Prijelazne i završne odredbe iz NN 120/21 od 10.11.2021.

Članak 7.

Poslodavci su dužni, najkasnije do 1. veljače 2022., ponuditi izmjenu ugovora o radu sukladno odredbama ovoga Zakona.

Članak 8.

Ministarstvo nadležno za rad će u roku od dvije godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona provesti naknadnu procjenu učinaka ovoga Zakona.

Članak 9.

Ovaj Zakon objavit će se u »Narodnim novinama«, a stupa na snagu 1. prosinca 2021.

Prijelazne i završne odredbe iz NN 152/24 od 24.12.2024.

Članak 6.

Prva izvještajna godina i obveza dostave podataka iz članka 3. ovoga Zakona započinju 1. listopada 2025.

Članak 7.

Ovaj Zakon objavit će se u »Narodnim novinama«, a stupa na snagu 1. siječnja 2025.